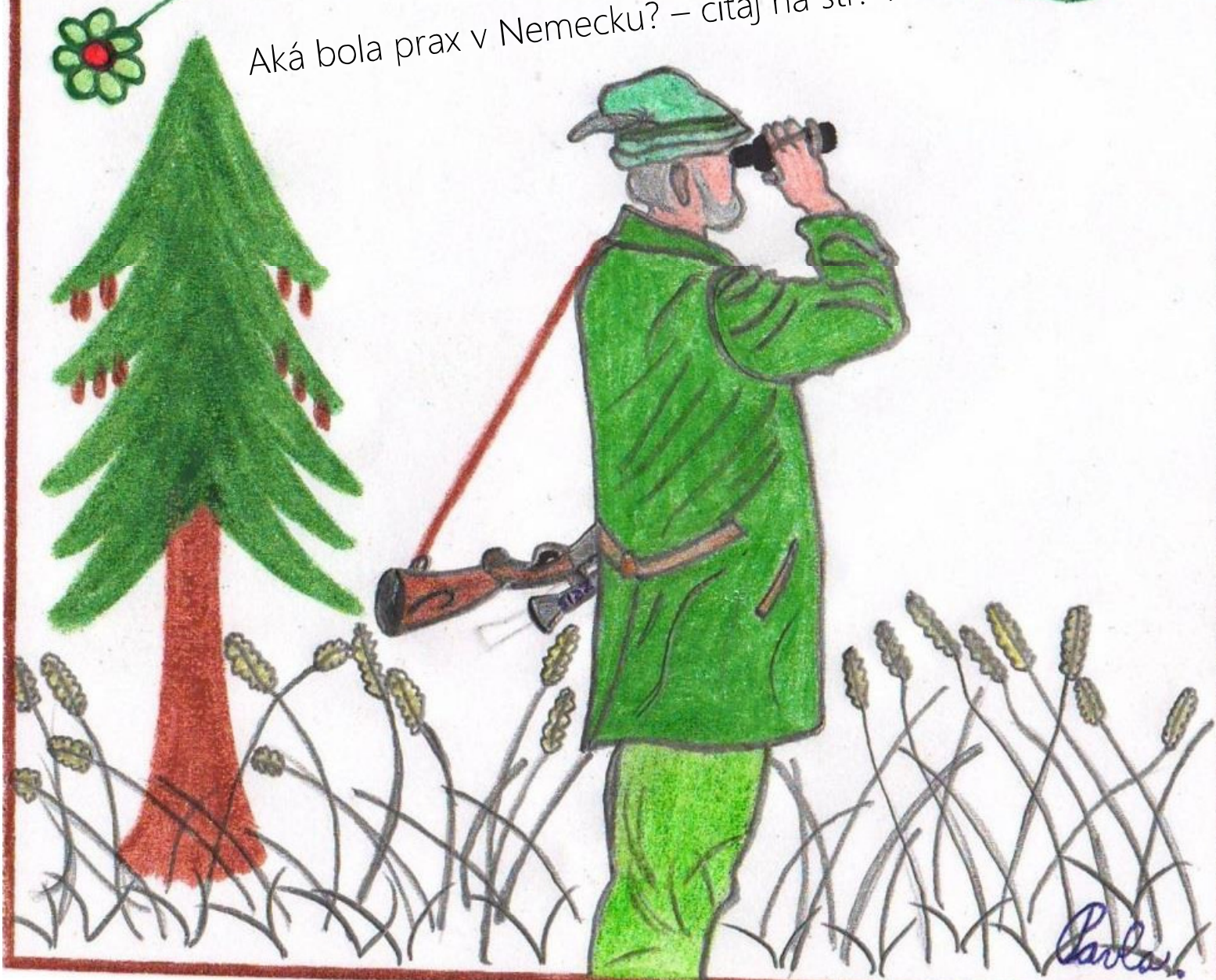

Čo je to Rom-vakia? – str. 11

Veľtokruh

Aká bola prax v Nemecku? – čítaj na str. 4

ČASOPIS ŽIAKOV SOŠ LESNÍCKEJ V BANSKEJ ŠTIAVNICI

ročník 2017/2018

cena 50 centov

číslo 1

O DIVNOSTI TOHTO SVETA

– str. 3

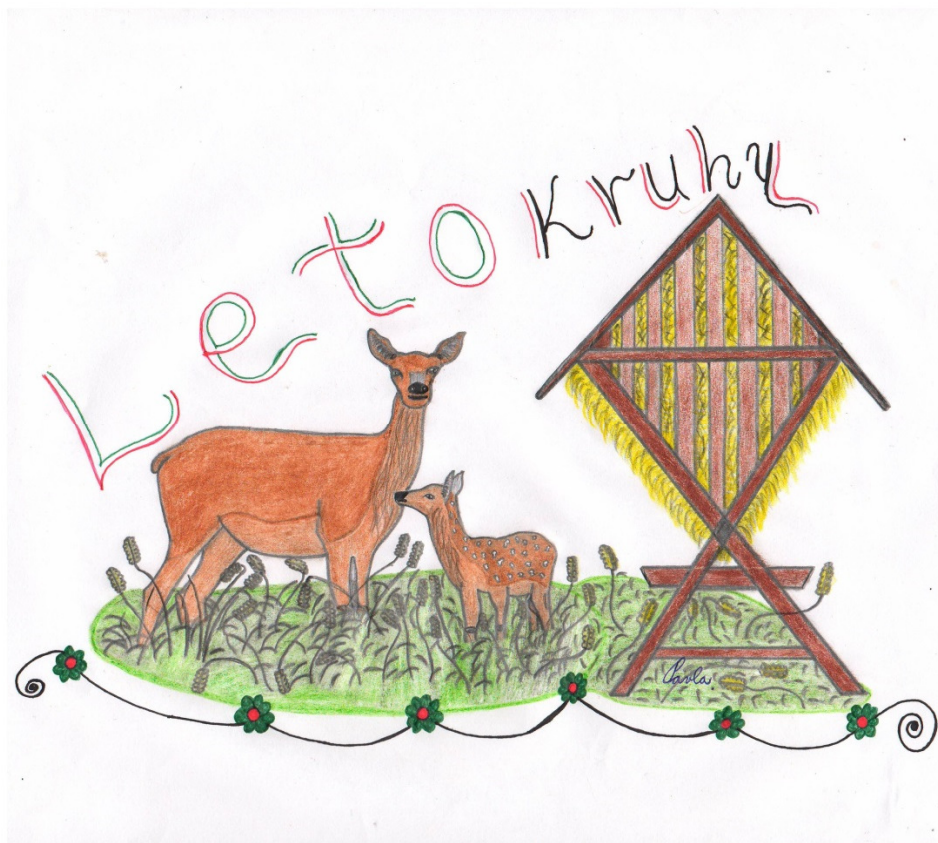
P RAX PO NEMECKY – str. 4

ČO ŠEPKÁ LES? – str. 6

A KO POMÁHAM LESNEJ

ZVERI – str. 7

DRAVÉ LOVY V SALIBÁCH –
str. 8

K TO UTEKAL A NEUTIEKOL? + P O ŠKOLE BEHAJÚ USMIATE SMETIARKY – str. 9

E U – WEEK – END – str. 10

N A SKOK DO FRANKFURTU? –
str. 11

T VORENIE Z DAROV PRÍRODY –
str. 12

V IANOČNÉ TVORENIE +
P OĎAKOVANIA – str. 13

ÚVODNÍK

o divnosti tohto sveta

Milí čitatelia. V rukách držíte opäť ďalšie číslo nášho školského časopisu. Úspešne sa nám ho darí so súčasnou redakčnou radou vydávať už tretí školský rok. Dúfame, že sa vám bude páčiť a sprijemní vám vaše voľné chvíle. Na úvod si môžete prečítať krátke zamyslenie:

Zo školských čias majú ľudia väčšinou tie najkrajšie zážitky. Alebo aspoň tak to často vykresľujú naši rodičia a starkí. Nemožno sa im veľmi čudovať. Vtedy to vraj všetko bolo oveľa krajšie. A asi majú pravdu. Neboli svietiace škatuľky (smartfóny), ľudia sa viac stretávali, poznali, smiali i plakali. Dnes by sa toto Tu dalo nazvať aj jednoduchým slovom – DIVNÉ.

Pozeranie do svietiacich škatuliek, nekonečné hodiny na „mesendžeri“, nečinnosť, čudná lenivosť a otupenosť... Kto vie, čím to je? Tak sme si na to všetko zvykli, že nám to už nepripadá divné, skôr naopak. Lenže, čo potom naplnia náš život? Čo nás robí šťastnými? Pre ČO žijeme? Viete to?

Možno nachádzate samého seba v hudbe, písaní, sokoliarčení alebo psíčkarení. Možno je svet kníh celým vašim životom. Alebo radi píšete básne. Pomáhate ostatným. Je jedno, pre ČO žijete, hlavné je, že to viete a že vás to naplňa, niečo nové učí a aj teší. Slovo divné môžete v tomto zamyslení chápať aj ako prázdne, šedé a smutné. V spojení s opisom ako vyzerá tento svet.

Ale slovo divné môžete chápať aj ako niečo pestrofarebné, živé, dýchajúce a dych vyrážajúce. Iné od ostatného a nie len čudné a negatívne. V dnešnom svete byť DIVNÝ možno znamená byť šťastný. A šťastie je pre nás ako vzduch. Hľadáme ho každý deň v každej malilinkej škáročke sveta. Naše srdce ho hľadá. Celá naša bytosť. To, čo teraz robíme a zažívame, bude raz našimi spomienkami. Pozrieme sa späť a uvidíme, aký život sme žili. Predstavte si, že ste starčekovia

Ako by mal vyzerat' váš album spomienok, vaše zážitky, váš život? Budete na seba hrdí a poviete si: Som rád, že som mohol prežiť takýto život? Bol šťastný? Dýchajte, bud'te, hýb'te sa, tvorte a chod'te za svojimi snami. Bud'te tými, o ktorých ste raz snívali, že budete. Bude to drina, ale určite vám prinesie ovocie. Bud'te živí, precíťte život každým svojim pórom. Bud'te šťastní. ☺

D.

Prax po nemecky?

z týždňa v Nemecku

Tak, ako skoro každý rok, konala sa aj tento už pravidelná prax v Nemecku, na ktorú nás pozvali lesníci zo Schöntalu. Keď sme pred nástupom do autobusu naložili potrebnú batožinu a skontrolovali doklady, mohli sme vyraziť. Naša výprava pozostávala zväčša z prvákov, našli sa aj takí, ktorí nemeckú prax už absolvovali. Dozor nám robili naše milé profesorky a šoférov dvaja vtipní postarší páni.

Po dlhej ceste, ktorú sme takmer celú prespali, sme sa ocitli v pokojnom Schöntale. Ubytovali sme sa v priestoroch školy v prírode hneď vedľa schöntálskeho kláštora. Po úvodných pokynoch nám spravili prehliadku okolia – vyšli sme na

nedaleký kopec, odkiaľ sme krásne videli celý Schöntal. Potom sme išli na večeru a mali sme voľný program.

Ďalším a najnáročnejším dňom bola účasť na poľovačke, na ktorej sme robili honcov a svojim „héja, hop“ sme plašili zver. Pršalo, ale aj keď sme boli celí premočení a uzimení, vracali sme sa s úsmevom na tvári. Nasledujúci deň sme mali exkurziu do historického rímskeho múzea a navštívili sme aj športové centrum s lezeckými stenami, na ktoré sme sa pokúšali vyliezť ako pavúky. Ďalšie dni sme sa venovali práci a zveľadovaniu okolia kláštora – sadili sme stromčeky, vysýpali štrkom cestičku a ozdobovali čečinou rám vstupných dverí.

Zaujímavým a príjemným zážitkom bola aj exkurzia do Exotenwaldu, kde sme mali možnosť vidieť prastaré sekvojovce mamutie.

sadenie stromčekov a vysýpanie cestičky štrkom

vyzdobovanie rámu vstupných dverí čečinou

Hohenloher Zeitung Schöntal 09. Dezember 2017

Slowakische Gäste

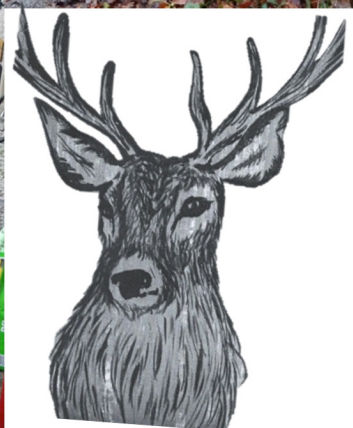
Ursula Mühleck, Dezernentin für Familie, Bildung und Gesundheit im Hohenlohekreis, empfing im Landratsamt Hohenlohekreis eine 32-köpfige Gruppe aus Forstschülern und deren Lehrern aus der slowakischen Stadt Banská Tiavnica. Die Schülergruppe ist wie in den vergangenen Jahren im Waldschulheim Kloster Schöntal zu Gast. Ursula Mühleck stellte der Gruppe den Hohenlohekreis, die Aufgaben der Kreisverwaltung, den Wirtschaftsstandort Hohenlohekreis und die touristischen und kulturellen Angebote des Landkreises vor. Die slowakischen Schüler lauschten gespannt und zeigten sich beeindruckt von der Vielfältigkeit des Hohenlohekreises. „Besonders im Schul- und Jugendbereich ist der persönliche Austausch untereinander sehr wichtig“, betont die Dezernentin. Während ihres achtstägigen Aufenthalts im Hohenlohekreis lernen die Forstschüler nicht nur die Waldlandschaft kennen, sondern legen bei der Ansitzdrückjagd auf Reh- und Schwarzwild im Revier Lampoldshausen bekamen sie auch eine Einführung in die Jagd in Baden-Württemberg. Für weitere Abwechslung sorgten Ausflüge in den Exotenwald Weinheim, zum Klettern nach Mannheim, in ein Sägewerk in Gochsen und zur Residenzfürsorge nach Würzburg.

napísali o nás vo svojich novinách

Ursula Mühleck (rechts) heißt die slowakischen Forstschüler mit ihren Begleitern im Namen des Hohenlohekreises herzlich willkommen. Foto: privat

Jeden deň sme navštívili aj mestský úrad, kde nás srdečne privítala zástupkyňa primátorky krajskej časti Hohenlohekreis.

Stavali sme aj posedy, čo je už tradičnou účastníckou aktivitou na praxi v Nemecku. Rozdelili sme sa do troch približne rovnakých skupín, ku ktorým nám prideliли odborných pracovníkov, ktorí dohliadali na našu prácu a pomáhali nám. Spoločnými silami sme postavili tri posedy vysoké až 3,6 metra. Predposledný deň pred odchodom naspäť na Slovensko sme navštívili neďaleké mesto,

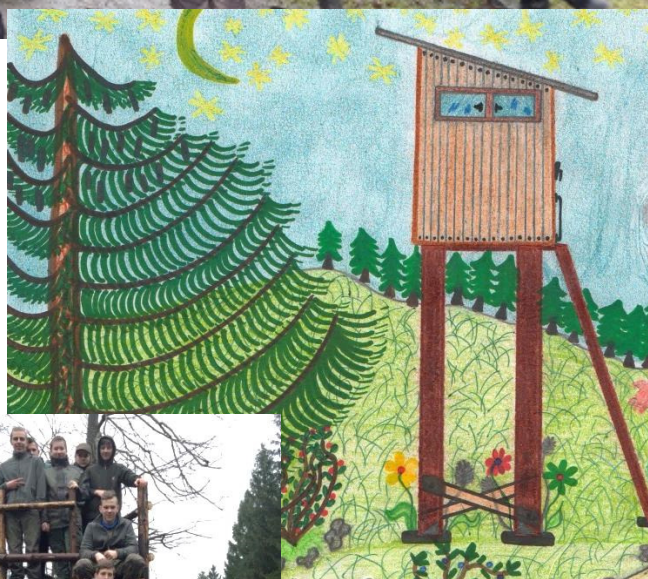
stavanie posedu – silní ako valibuci ☺

Exotenwald – sekvojovce mamutie

kde sme mali prehliadku pamiatok, a potom sa mohli poobzerat' po nejakých suveníroch. Myslím si, že na tejto praxi spojenej s exkurziami sme sa mnohému naučili a zároveň sme si trochu oddýchli od bežných školských povinností (ktoré si však musíme dobrať). Som veľmi rada, že som sa tejto

praxe zúčastnila a veľmi ju odporúčam aj vám, ktorí ste na nej ešte neboli.

Chod'te, kým máte tú možnosť!

Text: Dagmar Dujková, 3. C

Foto: Robert Hulvák, 3. C; Eleonóra Valovičová

Ilustrácie: Patrik Pavla, 3. A

Čo šepká les?

VII. ročník prírodovednej súťaže pre žiakov základných škôl, na ktorej sme sa zúčastnili ako spoluorganizátori

obr. dole – na strelnici

5. 6. 2017 sa v kaštieli vo Svätom Antone konala akcia „Čo šepká les“. Akciu organizovali Lesy Slovenskej republiky š.p., OZ Žarnovica spolu s našou Strednou odbornou školou lesníckou v Banskej Štiavnici, Obvodnou poľovníckou komorou v Žiari nad Hronom a múzeom Svätý Anton. Deti základných škôl z okolia Banskej Štiavnice už siedmy rok spoznávali zvieratá, stromy, vyrábali vtáacie krmidlá či odpovedali na otázky z prírodovedy. Celkovým víťazom v skupine jednotlivcov a družstiev sa stala Základná škola Maximiliána Hella v Štiavnických Baniach. Podujatie podporila svojou prítomnosťou aj ministerka pôdohospodárstva Gabriela Matečná, ktorá na vlastné oči mohla vidieť vystúpenia našich sokoliarov s dravcami i vypočuť si krásne poľovnícke signály našich trubačov a študentov Strednej odbornej školy lesníckej v Banskej Štiavnici.

Súťaž žiakov ZŠ v jednotlivých disciplínach:

1. Pieseň na tému poľovníctvo a lesníctvo;
2. Poznávanie poľovných psov – kynológia;

Šesť LETOKRUHY

3. Poznávanie zvierat, vtákov a plazov;
4. Poznávanie stromov, listov a plodov;
5. Poznávanie stôp zveri;
6. Poznávanie hlasov zveri;
7. Zhotovovanie vtácej búbky;
8. Poznávanie Štiavnických a Kremnických vrchov a pohoria Vtáčnik, rekordy našej prírody;
9. Strelba na laserovej strelnici;
10. Sadenie stromčekov na čas a hodnotila sa aj kvalita zasadenia;

Pani ministerka osobne otvorila súťaž, prešla si všetky stanovišťa, zastrieľala si na strelnici, zastavila sa na našom stanovišti, porozprávali sme sa, dokonca si veľmi úspešne vyskúšala poznávačku – aby neovplyvnila súťažiacich, všetky dreviny pomenovala ich vedeckými názvami. Klobúk dolu.

s pani ministerkou

Text: Martin Kovalčík 2.A, Veronika Dudíková

Foto: Dušan David; **Ilustrácia:** Martin Malatínek

Ako pomáham lesnej zveri

čas letných prázdnin Patrika Pavlu

...Tak a je to konečne tu!... Nastali naše vytúžené letné prázdniny, čas bezstarostného obdobia, pokoja, oddychu a zábavy. Lenže čo s tým, keď jednoduchému človeku z dediny začne príliš veľa voľného času doslova „prerastať cez hlavu“? Toto isté sa stalo aj mne. Našťastie som dostal jedného dňa dobrý

hotový krmelce...

nápad, ako sa tohto problému zbaviť. Jednoducho som uvažoval, že keď chcem byť dobrým lesníkom, musím sa vedieť aj dobre postarať o našu lesnú zver. Preto som si v jeden horúci letný júlový deň povedal, že si postavím krmelce pre srnčiu zver. Tento nápad s veľkou hrdosťou odsúhlasili aj

moji rodičia, ktorí mi ponúkli aj svoju pomoc, no ja ako samouk som samozrejme odmietol s tým, že chcem aj ja vytvoriť niečo užitočné a taktiež sa prípadne poučiť z vlastných chýb. Najprv som si preto zohnal potrebný materiál, ktorý som pri tom potreboval. Potom som si celú robotu rozplánoval takmer na dva týždne.

Počasie bolo tiež veľmi prajné a aj dosť horúce, takže som sa pri tejto práci aj poriadne zapotil, ale bral som to v prvom rade ako niečo, čo je veľmi užitočné a praktické. Podľa mňa je povinnosťou každého budúceho lesníka vykonávať takúto prácu, pretože to veľmi pomôže našej lesnej zveri hlavne v zime, keď nemá dostatok prirodzenej potravy. Pri samotnej stavbe krmelca som sa zameriaval hlavne na stavbu pevnej konštrukcie, na ktorú som následne primontoval aj váloček, ktorý bude slúžiť na jadrové krmivo, ale aj na prebytočné a vymrvené objemové krmivo. Potom som na krmelce zamontoval priehradku na seno a nakoniec ešte samotnú

strechu. Keď som dokončil stavbu krmelca, ešte som ho namoril farbou, aby som tak predĺžil jeho životnosť.

Nakoniec som zistil, že mi ešte ostali nejaké zvyšné dosky a tak som sa pohral aj so stavbou jednoduchého solníka pre srnčiu zver, ktorý som upevnil na kmeň stromu neďaleko samotného krmelca. Keď som už úplne dokončil svoju prácu,

...po umiestnení do terénu

bol som na seba veľmi hrdý a tiež som bol rád, že som mohol odvieť kus poctivej roboty!

Preto aj vy, lesníci, keď sa budete niekedy v budúcnosti nudiť alebo nebudete vedieť čo robiť s prebytočným časom, určite vyskúšajte byť užitočný aj v tomto smere!

Text, foto a ilustrácie: Patrik Pavla 3.A

Dravé lovy v Salibách

každoročné lovy s medzinárodnou účasťou – pomáhajú našich žiakov

Na miesto sme prišli už v stredu, 18. októbra 2017. Zoznámili sme sa s prezidentom SKS pánom Ing. Kaššákom, ktorý nás oboznámil s našimi povinnosťami, lebo sme mali popri účasti na lovoch aj strážiť sokoliarske dravce, hlavne v nočných hodinách. Porozprávali sme sa samozrejme aj s ostatnými sokoliarimi a pozreli sme si areál termálneho kúpaliska, kde sme boli ubytovaní v útulných, vyhriatych drevených chatkách. Bola tam vynikajúca atmosféra. Videli sme veľké množstvo pekných, statných a úžasných dravcov, ktoré odpočívali na posedoch pred chatkami, od sokolov cez jastraby až po orly. Po výbornej večeri sme sa išli pripraviť a oddýchnuť si pred nočnou službou. Cez nočné hodiny vládla v areáli veselá atmosféra, veď sa postretali priatelia sokoliari z celej EÚ, no noc prebehla pokojne. Ráno sme pomohli s postavením výradiska a po slávnostnom nástupe všetkých účastníkov sokoliarskeho stretnutia plní očakávania, sme sa nachystali na začatie lovov. S jastrabmi sme išli kúsok od kúpaliska, ešte stále v Horných Salibách.

Skupina s jastrabmi, kde sme boli, bola zostavená z myšiakov štvorfarebných, jastrabov lesných a myšiaka červenochvostého. Všetci lovci a honci sme sa postavili do rojnice. Kráčali sme vpred po poli, na ktorom bola kukurica. Za chvíľu vybehol zajac a za ním začal „makat“ jeden Jastrab lesný a vtedy som prežíval tú pravú atmosféru lovu. Cítil som, ako mi v žilách prúdi adrenalín a túžil som vidieť záver útoku. Útok sa úspešne vydaril. Dravec chytil svoju korisť a sokoliar mu bežal na pomoc. Dravec dostal zaslúženú odmenu a v kľude sa nakrmil. My ostatní sme pokračovali ďalej. Videli sme kopu fascinujúcich útokov, no mnoho zajacov si zachránilo život a ušlo pred smrtiacimi zbraňami dravcov. V tento deň mali štyria sokoliari úspešný

lov. Ostatní však nezúfali a mali nádej niečo uloviť v ďalšie dni, veď lovy sa len začali... Takto sme strávili štvrtok. Aj dnešná noc prebehla bez problémov a nič sa neudialo. Na ďalší deň v piatok, sme išli do Abrahámu. Počasie nám už tak neprialo. Bolo mokro a hustá hmla. Keď hmla opadla, tak sme vyrazili a boli sme plní nádeje z pekných úlovkov a krásnych akcií. Žiaľ, kvôli mokru ostávala na zbraniach dravcov len srst'. Zajace sa jednoducho vyšmykli. Po dlhej dobe sa v tomto revíri nič nechytalo. Zazverenie bolo dobré a bolo vidno aj plno akcií, ale najväčší nepriateľ bola voda. V túto noc bolo zase v areáli rušno. Síce sa nám s jastrabmi nedarilo, ale ostatní sokoliari boli úspešní a tak bol dôvod na oslavu. V sobotu sme sa rozhodli zase ostať so skupinou sokoliarov v Horných Salibách. Zo začiatku to bolo

slabé, no na konci pohonu sme vošli do vysokej repky. Tu už mali sokoliari viac šancí. Chytí - nechytí. Je znova mokro a keď dravec zmokne, tak sa mu zle lieta. Na konci tohto repkového poľa sa dvom sokoliarom pošťastilo a každý chytil po jednom zmoknutom zajacovi. Večer sa všetka ulovená zver počas troch dní lovov vyložila na slávnostný výrad, rozhoreli sa ohne, zazneli poľovnícke signály, poďakovania za úspešné sokoliarske stretnutie v slovenskom, nemeckom a anglickom jazyku, spoločná posledná večera a po nej väčšina sokoliarov odchádzala domov. Rozlúčili sme sa aj my s novými kamarátmi a tak ako všetci sme si povedali: dovidenia o rok.

Text a foto: Martin Klas 2.A, Lukáš Danihlík 2.B

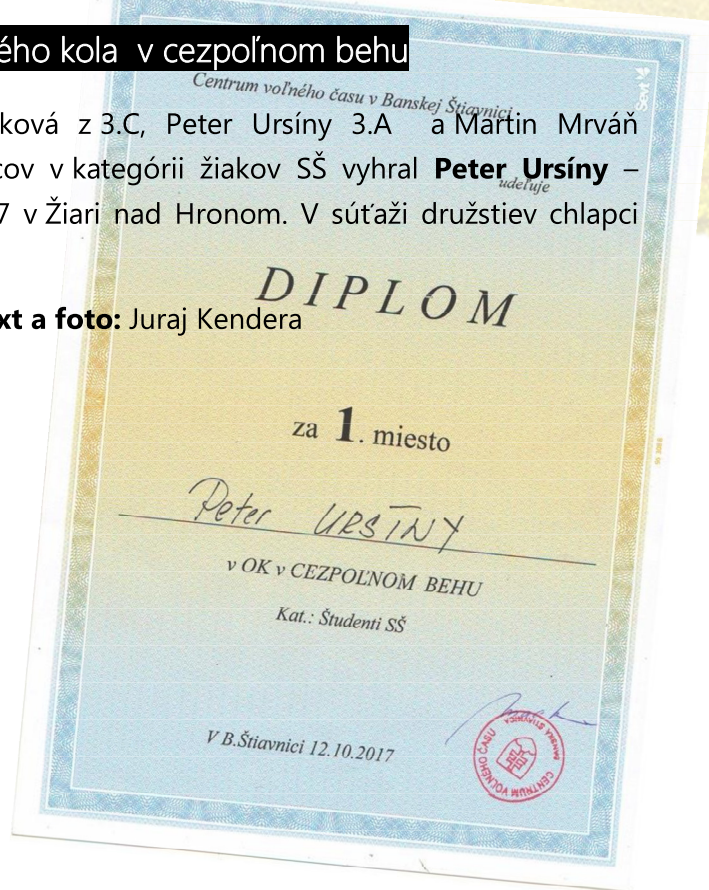
Kto utekal a neutiekol? alebo CEZPOLÁK

Dňa 12.10.2017 sa žiaci našej školy zúčastnili okresného kola v cezpoľnom behu

Školu reprezentovali: Miroslava Babíková, Dagmar Dujková z 3.C, Peter Ursíny 3.A a Martin Mrváň s Mariánom Chabadom zo 4.B triedy. Preteky jednotlivcov v kategórii žiakov SŠ vyhral **Peter Ursíny** – postúpil do krajského kola ktoré sa uskutoční 17.10.2017 v Žiari nad Hronom. V súťaži družstiev chlapci skončili na 2. mieste a dievčatá na 3. mieste.

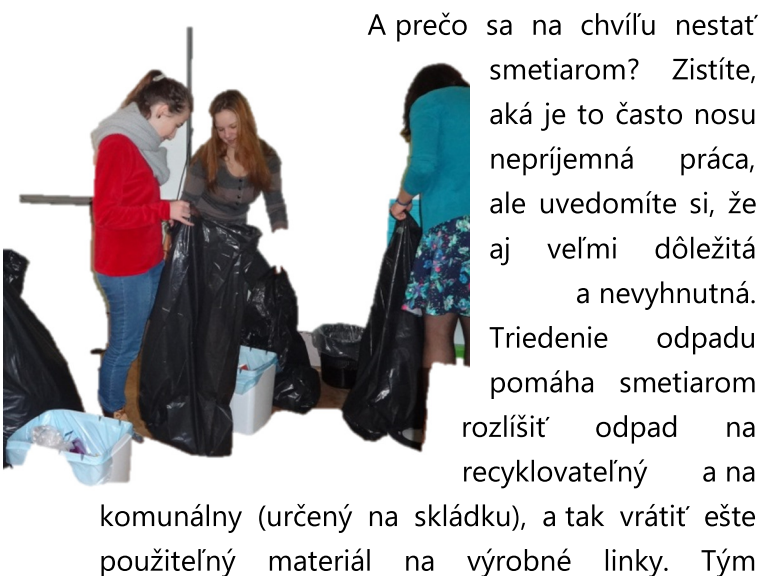
Text a foto: Juraj Kendera

Po škole behajú usmiate smetiarky

SMETI NAŠE KAŽDODENNÉ

Zakúpenie triediacich košov mnohým na tvárach vyvolalo prejav nevôle, iným posmešný úškrn či začudovaný výraz. No niektorým to možno na tvári vyčarilo aj úsmev. Tak či onak, triedenie nezaberie veľa času, pokiaľ za vás koše vysype niekto iný.

A prečo sa na chvíľu nestat' smetiarkom? Zistíte, aká je to často nosu neprijemná práca, ale uvedomíte si, že aj veľmi dôležitá a nevyhnutná. Triedenie odpadu pomáha smetiarkom rozlíšiť odpad na recyklovateľný a na komunálny (určený na skládku), a tak vrátiť ešte použiteľný materiál na výrobné linky. Tým

prispieva k šetreniu prírodných zdrojov. Samozrejme, riešením by bolo TVORIŤ MENEJ ODPADU – ak sa rozhodneme byť menej pohodlní a leniví a napríklad si každé ráno uvariť/nabrať z jedálne do vlastnej termosky čaj namiesto každodenného kupovania vody v plaste. Je to šetrnejšie k prírode aj k našim peňaženkám.

vysýpanie košov

Text: Dáška Dujková, 3.C

Foto: Eleonóra Valovičová

EU - WEEK - END, Olomouc

Vzdelávať sa cez prázdniny?

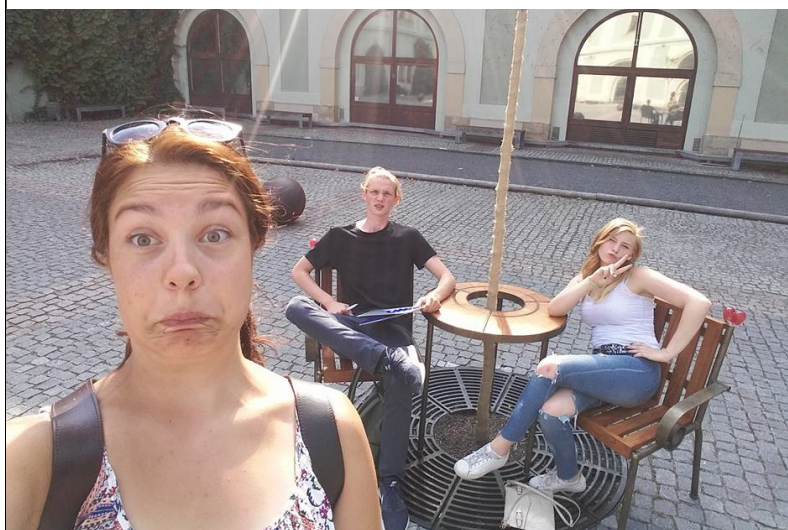
V minulom čísle Letokruhov ste si mohli prečítať o účasti vašich spolužiakov na seminári pre stredoškóľákov s názvom Rozhoduj o Európe. Mia Babíková, teraz už žiačka 3. C triedy, sa rozhodla, že sa pokúsi dostať na ďalší seminár týkajúci sa riešenia európskych tém, ktorý sa konal cez prázdniny (!). Tu sú jej zážitky a dojmy z víkend v Česku.

Ubehli len tri dni od skončenia školy a mňa už čakal ďalší vzdelávací seminár v Olomouci. V pondelok ráno som nasadla na vlak a vydala sa k našim bratom Čechom. Ani neviem ako som prešla Olomouc a dostala sa na miesto konania seminára EU-WEEK-END. Naše ubytovanie bolo situované v ústraní Olomouca. Ubytovala som sa a potom prišla moja spolubývajúca. Nikto sme sa tu nepoznali, čiže ani ja s Aničkou. Hneď ako prišla, už som vyzvedala. Pýtala som sa jej, čo študuje, čo ju baví a pod. Keď mi povedala, že ide študovať do Oxfordu, padla mi sánka a hneď mi napadla myšlienka, čo tu ja vlastne robím. S predsudkami, že budem totálny laik medzi intelektuálmi, som sa s Aničkou vydala na našu prvú schôdzu. Tu sme sa začali zoznamovať pomocou teambuildingových hier. Bola to v celku zábava. Nakoniec som zistila, že tu nie som až tak od vecí. Prišlo veľa ľudí z Česka, Slovenska a Nemecka, ktorí sa delili tiež na dve skupiny: na tých, čo sa zaujímajú o politiku a tých, čo sa radi dozvedajú nové informácie ako ja a sú tu viac-menej náhodne. Témou tohto trojdňového seminára bola migračná politika.

Hlavnou aktivitou bolo simulované zasadanie parlamentu. Každý účastník dostal krajinu, ktorej politiku a záujmy si musel osvojiť a v simulácii obhájiť a vysvetliť, čo chce dosiahnuť pre svoju krajinu. Ja som dostala Taliansko, ktoré je veľmi zaťažené prísunom migrantov a utečencov. Migrácia je pre túto krajinu problém. Mimo aktivít som sa rozprávala aj s nemeckými účastníkmi o situácii v Nemecku. Neboli veľmi nadšení z toho, ako to u nich doma vyzerá. Ďalšou super aktivitou bolo „GPS hra po Olomouci“. Dostali sme papier s indíciami a po družstvách sme hľadali rôzne pamiatky a lokality v Olomouci. Postupne sme sa posúvali z miesta na miesto, až kým sme neprišli k cieľu. Ja som mala v družstve Matouša, ktorý je z

Olomouca a pri študovaní si privyrába ako sprievodca po meste, čiže sme to mali úplne vyhraté. Taktiež bola vyhlásená hra o najlepšiu fotku pri pamiatkach a aj túto súťaž sme vyhrali.

víťazná fotka, pamiatkou sú stoličky

V predposledný deň sme si večer spravili rozlúčkové posedenie. Nemci prezentovali svoju krajinu s praclíkmi a pivom. My sme si tiež pre nich pripravili program. Prezentovali sme slovenské a české tradície a Nemcov sme privítali chlebom a soľou. Potom sme si vtipnou formou zahrli divadlo o rozdelení Československa. Tento seminár sme zakončili obedom a na tretí deň sme sa rozlúčili. Musím povedať, že tento trojdňový pobyt ma dobil pozitívnou energiou a získala som veľa skúseností. Najviac sa mi páčilo, že sme robili úlohy aj prakticky, nielen teoreticky. Spoznala som tu veľa zaujímavých mladých ľudí, ktorí sú cieľavedomí a zapájajú sa aktívne do vzdelávacích programov. Ako bonus sme na konci dostali certifikát o absolvovaní seminára. ■

Text a foto: Mia Babíková, 3.C

Na skok do Frankfurtu?

Aké to je rozprávať sa s človekom, ktorý videl, ako pred jeho očami zabili nevinných ľudí?

Be-Border-Free seminár v Niederrade, ktorého som sa v lete zúčastnila, bol pre mňa veľký zážitok. Seminár oficiálne začal 8. 8. 2017 v utorok a ja som v ten deň ráno nasadla na vlak do Viedne. Potom som mala nastúpiť na vlak do Frankfurtu, ale ten mi pred očami ušiel. Nenapadlo mi nič iné, ako sa opýtať sprievodcu, ako sa mám dostať do Frankfurtu. Povedal mi, ako a kde mám nastúpiť. Aby som to skrátila - išla som o 300 km viac, ako som mala. V mieste konania semináru som sa ubytovala a išla na večeru. Tu som sa zoznámila s ostatnými účastníkmi semináru. Prekvapilo ma, že tu boli poväčšine starší ľudia. Ja som bola najmladšia. Druhý deň začal raňajkami. Čo ma veľmi potešilo bolo to, že sme mali vegetariánske a vegánske jedlo. Keď sme dojedli, posadali sme si do kruhu a zahrli hru, kde išlo o to, aby sme sa spoznali a zoznámili. Streda sa niesla hlavne v duchu predstavenia a otvorenia seminára. Prebrali sme celý program a povedali očakávania od tohto týždňa. Podvečer sme sa rozdelili do tímov a mali sme nájsť poklad. Kto získal najviac indícií, vyhral. Neskôr sme sa rozdelili do tímov podľa krajín a každý prezentoval svoju krajinu z hľadiska stavu migrácie. Ja som si vybrala do tímu Gabriela a spravili sme spoločnú prezentáciu s názvom „Romvakia“, pretože Gabi prezentoval Rumunsko a ja Slovensko. Spoločne sme to skĺbili dokopy aj vďaka tomu, že naše krajiny sú na tom celkom podobne. Po prezentácii pokračovala diskusia. Tretí, štvrtý a piaty deň sme pracovali na mnohých veciach. Rozdelili sme sa do skupín a riešili problémy týkajúce sa migrácie, migrantov a utečencov. Z teoretickej strany sme tvorili a premýšľali na tým, ako by sa dalo ľuďom v núdzi pomôcť, vytvárali sme rôzne podujatia a programy

pre utečencov. Išlo o to, aby sme vymýšľali spôsoby, ako najlepšie pomôcť utečencom začleniť sa do krajiny, do ktorej prišli. Bolo dosť ťažké vymyslieť program, ktorý by vyhovoval každej kultúre. Porovnávali sme migračné problémy z globálneho, ako aj lokálneho hľadiska. Vo štvrtok sme si mohli vybrať, kde vo Frankfurte chceme ísť. Vybrala som si možnosť navštíviť komunitu Afghan Refugees Movement. Vypočula som si dvoch ľudí, ktorí rozprávali svoje príbehy.

Chalan, s ktorým som sa rozprávala mal 25 rokov, ale mnohokrát videl na vlastné oči, ako zabili v jeho krajine najmenej 10 ľudí len za to, že sa nesprávali podľa toho, ako to extrémistická skupina v Afganistane nariadila.

Mohlo to byť napríklad len to, že sa človek nechodil modliť 5 krát do dňa. Počúvajúc tieto slová som si ani nevedela predstaviť, aké ťažké to pre týchto ľudí musí byť. Čo ma však najviac udivovalo bola ich životná sila. Keď sme prišli, hneď nás milo privítali a vážili si nás ako hostí a to vo mne vyvolalo veľkú úctu k nim. Predposledný deň sme dali dokopy naše poznatky, vytvorili sme prezentáciu, kde sme predstavili všetky naše výtvory a to, čo sme sa naučili. Podvečer nasledovala rozlúčková párty, kde sme púšťali tradičné piesne, jedli tradičné jedlá, ktoré každý priniesol zo svojej krajiny a rozlúčili sa, pretože na ďalší deň nás čakal odchod domov.

Na tento seminár som sa dostala vďaka o.z. Strom života. Som za to veľmi vďačná, pretože skoro o všetko bolo postarané a ja som sa skutočne musela len prihlásiť. Už som sa zúčastnila na seminároch o migračnej politike, ale na žiadnom z nich som nevidela daný problém na vlastné oči. Taktiež sa mi páčilo, že sme sa dorozumievali angličtinou. Mohla som sa porozprávať s ľuďmi z rôznych krajín – bolo tu 22 rôznych národností. Moje pocity sú veľmi kladné a každému by som odporúčala zapájať sa do podobných akcií. ■

Text a foto: Mia Babíková, 3.C

zoznamovanie sa v kruhu

Tvorenie z darov prírody

čo vytvorili šikovné žiačky počas voľných chvíľ na internáte?

Október je v plnom prúde, príroda sa hrá s rôznymi farbami. Na stromoch visia šišky, žalude, gaštany a iné plody. Ľudia chodia na prechádzky a veľakrát si so sebou donesú niečo z prírody. Nahromadený materiál sa dá

vytvořenými vencami. Keď sme mali akú takú predstavu o tom, ako bude náš veniec vyzerat', mohli sme sa pustiť do práce. Postup bol nasledovný. Na podložku, ktorou bolo odrezané drevené koliesko, sme drôtom pripevnili aranžérsku

Potom sme mohli začať s výzdobou. Vkladali sme tam fialové, biele a ružové kvietky. A keď že je tá jeseň, použili sme na výzdobu aj šišky, gaštany a žalude. A aby nám tam držali, lepili sme ich lepiacou pištoľou. Ako čerešničku na torte sme pridali ešte stuhu. Vznikli krásne a zaujímavé vence. Každý bol jedinečný a originálny. Popri vyrábaní vencov sme sa porozprávali a zasmiali. Na koniec nám pani vychovávateľka

ľahko využiť. O tom vie svoje pani vychovávateľka Ida Hradilová, ktorá zozbieraný materiál využila na vytváranie vencov. Aj my sme sa mohli zapojiť do tejto aktivity. Najprv sme sa mohli inšpirovať už

hmotu. Aranžérsku hmotu sme namočili do vody, aby v nej dlhšie vydržali kvety a čečina. Keď už bola hmota dostatočne napitá vodou, začali sme do nej upevňovať čečinu dookola, až kým nebolo vidno podklad.

pomohla zabaliť naše výtvary, aby sme si ich mohli zobrať domov .

Text: Magdaléna Dibdiaková, 2.B

Foto: Ida Hradilová

Vianočné tvorenie

Žiaci, ktorí navštevujú krúžok lesnej pedagogiky, krúžok liečivých rastlín a environmentálny krúžok sa stretli na tvorivom posedení pri vianočnom punči a v príjemnej atmosfére vyrábali rôzne vianočné ozdoby a dekorácie

Naše profesorky zo ZISu sa rozhodli zorganizovať vianočné tvorivé dielne pre žiakov zo svojich krúžkov. Pozhánali potrebný materiál: rôzne oriešky, plody, stužky, textílie, šnúry, korálky, trblietky a všakové iné potrebnosti na výrobu vianočných ozdôb a dekorácií. Pripravili pre nás výborný vianočný (nealkoholický ☺) punč s ovocím a sladkosťami, ktoré

sme si občas zobli počas vytvárania anjelíkov, ozdobovania starých nádob od kávy alebo lepenia očiek milým dreveným škriatkom. K tomu všetkému robili ešte aj dídžejov vianočnej hudby, ktorá výborne ladila s tvorivým hmotom a vravou. Vyrobené predmety sme si mohli zobrať a vyzdobiť si nimi naše domovy. Celá akcia trvala približne dve hodiny, no každý, kto prišiel,

nakoniec odchádzal s úsmevom na tvári a pokojom v očiach. Možno, že aj unavený usilovnou prácou. Ďakujeme, že pre nás organizujete takéto príjemné akcie, na ktorých sa veľa naučíme, niečo pekné vytvoríme a ešte si pritom aj oddýchneme.

Text a foto: Dáška Dujková

Pod'akovania

Prechádzka rozprávkou

Dňa 9.10. bol krásny slnečný deň a my sme sa vybrali na krásnu prechádzku prírodou popri Kalvárii. Zúčastnili sa jej: Natália Záchenská, Michaela Pršancová, Silvia Luongová, Rebeka Jobbágyová, Klára Kráľová, Tereza Hochmannová a samozrejme naša pani vychovávateľka Hradilová. Kochali sme sa krásou prírody a obdivovali nádherné Belianske jazero. Miestami sme sa cítili ako v rozprávke. Ďakujeme za krásnu prechádzku pani vychovávateľke a tešíme sa na ďalšie podobné výlety.

Jeseň v pohybe

Dňa 16.10. sa prváci zúčastnili behu jesene okolo Kalvárie. Bežali chlapci i dievčatá. Týmto podujatím nás sprevádzali pani vychovávateľky Černotková a Hradilová a vychovatelia pán Mlynárik a pán Vančo. Bola to pekná športová akcia za slnečného jesenného počasia a ďakujeme, že nám toto vychovatelia umožnili.

Text: Tereza Hochmannová, 1. B

LETOKRUHY – časopis pre lesníkov a všetkých, ktorí vedia čítať

Vydáva: ZIS pri SOŠ lesníckej v Banskej Štiavnici

Redaktorka, grafická úprava: Dagmar Dujková

Koordinátorka: Eleonóra Valovičová

Jazyková úprava: Jana Lavříková

Ilustrácie: Patrik Pavla a Martin Malatinec

Spolupracovali: Martin Kovalčík, Veronika Dudíková, Dušan David, Patrik Pavla, Štefan Petrikovič, Martin Klas, Dušan Danihlík, Juraj Kendera, Mia Babíková, Magdaléna Dibdiaková, Ida Hradilová, Tereza Hochmannová, Robert Hulvák

Za materiálnu podporu ďakujeme: SOŠ lesníckej v Banskej Štiavnici

Tlač: ZIS

Toto číslo vyšlo: 22. decembra 2017

Náklad: 70 kusov

letokruhaci@gmail.com